

Վեցերորդ հաղորդում

**Տիրոջ հետ առաջ շարժվել խորանի եկեղեցական կյանքից
դեպի տաճարի եկեղեցական կյանքը՝ Քրիստոսի Մարմինը՝
որպես կենդանի Աստծու տաճարը, կառուցելու համար**

Գրվածքների ընթերցում. Մտք 12:3-4, 42, Հվի 14:21, 23, Հռմ 8:28-29, Սղմ 27:4,
36:8-9, 43:4, 84:4-5

I. Մեր ներսում եղող Տերը ձգտում է առաջ գնալու շնչի անապատում եղող խորանի եկեղեցական կյանքից դեպի մեր հոգում եղող տաճարի եկեղեցական կյանքը՝ Քրիստոսով՝ համաբովանդակ Հոգով՝ որպես բարի երկրի իրականությունը՝ Եբր 6:1ա, Հս 3:14-17, Երկ Օր 8:8, Եփս 2:21-22, Կղս 1:12, 2:6-7:

II. Խորանը և տաճարը եկեղեցու երկու տեսանկյունների նախատիպերն են.

Ա. Գ Թգ 8:1-11-րդ խոսքերը ցույց են տալիս, որ խորանը միաձուլվեց տաճարի հետ. խորանը անապատով շարժվող շարժական նախակարապետն էր, մինչդեռ տաճարը Աստծու կառույցի ավարտունությունն էր ըստ նախատիպի:

Բ. Տաճարը՝ որպես խորանի ընդլայնում, խորհրդապատկերում է եկեղեցու ուժեղացումն ու կայունացումը, իսկ տաճարի կահավորանքի նորոգումն ու ընդլայնումը խորհրդապատկերում են սրբերի՝ Քրիստոսին ապրելու փորձառության նորոգումն ու ընդլայնումը. տաճարի և տաճարում եղող Սրբությունների Սրբության չափերը խորանի չափերի կրկնապատիկն են. ավելին՝ բացառությամբ Տապանակի՝ կահավորանքի և պարագաների չափն ու քանակը մեծապես ընդլայնվել էին Նրա ընդլայնված արտահայտության համար՝ 6:2, 20, Բ Մնց 4:1-8, հմնտ Ելց 26:3, 16, 18, 22-24, 33:

Գ. Խորանը երկրի վրա Աստծու եկեղեցու, կամ տեղանքներում եղող Նրա եկեղեցու նախատիպն է, մինչդեռ տաճարը խորհրդապատկերում է եկեղեցին՝ որպես Քրիստոսի Մարմնի իրականությունը. տեղական եկեղեցիները քանկազին միջոց են, որոնք մեզ բերում են Մարմնի՝ որպես Աստծու տնտեսության փառավոր նպատակի իրականության մեջ՝ Եփս 1:22-23, հմնտ Հյտ 21:10-11:

Դ. Եզակի սպասավորությունն Աստծու եզակի վկայության համար է, իսկ Աստծու եզակի վկայությունը՝ Քրիստոսի Մարմնի իրականությունը, իրական է դարձվում տեղական եկեղեցիներում՝ Ելց 25:22, 38:21, Հյտ 1:2, 9, հմնտ Եփս 4:4, Հվի 16:13:

Ե. Ա Կրթ 12-րդ գլխում նկարագրված Մարմինն այն վկայությունն է, որ տեղական եկեղեցին պետք է ունենա. այն Մարմնի վկայությունն է. տեղական եկեղեցին այսօր պետք է լինի վկայություն, որն արտահայտում է Քրիստոսի Մարմնի իրականությունը՝ խխ. 14-18, 20:

Զ. Եկեղեցին գոյություն ունի միասնության վկայության համար. երբ ասում ենք «տեղական եկեղեցի», շեշտադրում ենք ոչ թե «տեղական», այլ

«եկեղեցի» բառը. կյանքը, որ եկեղեցին ունի, միասնության կյանք է՝ Հվի 17:11, 21, 23, Հյտ 1:10-12:

Է. Քրիստոսի Մարմնի իրականության վկայությունը Աստծու վերջնական վերականգնումն է՝ Աստծու հավիտենական տնտեսության վերականգնումը, որում Քրիստոսն ամեն ինչ է մեզ համար, որում կա Քրիստոսի Մարմնի միասնությունը և որում գործառույթ են Նրա Մարմնի բոլոր անդամները՝ Ա Տմբ 1:3-6, 6:3-5, Եբր 13:9, Եփս 1:17, 3:2, 8-11, 16-21, 4:1-6, 16:

III. Հովհաննեսի Ավետարանը Քրիստոսի՝ որպես եկեղեցու՝ կենդանի Աստծու տաճարի կառուցման համար եղող կյանքի ավետարանն է. կառուցման այս աշխատանքն իրականացվում է խաչված ու հարուցանված Քրիստոսին՝ որպես կյանքի ծառի, մեր փորձառաքար ապրելու ու վայելելու միջոցով՝ Հյտ 2:4-7, Ա Պտ 2:24, Հվի 11:25, 6:57, 63, Բ Կրթ 6:16.

Ա. Կյանքի սկզբունքը մահը կյանքի վերածելն է (Հվի 2:1-11), իսկ կյանքի նպատակը եկեղեցին՝ որպես Աստծու տունը, տաճարը, կառուցելն է (Խխ. 12-22). ուստի Տերն ազդարարեց. «Քանդեցե՛ք այս տաճարը, և Ես երեք օրում այն կբարձրացնեմ» (Խ. 19):

Բ. Իր մահվան, այսինքն՝ խաչի վրա Իր ֆիզիկական մարմնի ավերման միջոցով Նա կրեց մեր հանցանքներն ու անօրենությունները, որպեսզի փրկագնի ու արդարացնի մեզ, և Նրա մահն իրագործվեց մեր ախտերը բուժելու համար՝ Ես 53:4-6, Հռմ 3:23-26, Ա Պտ 2:24:

Գ. Տիրոջ ֆիզիկական մարմնի ավերումը նաև բանասարկուի ավերումն էր՝ մահվան զորությունն ունեցողի. երբ Նա մեռավ խաչի վրա, հին ստեղծագործությունը, հին մարդը, մսեղին, Սատանան, մեղքը, մեղքերը և աշխարհը խաչվեցին դրա վրա. այսպիսով՝ Աստծու աչքին Քրիստոսի խաչելությունից հետո ամբողջ տիեզերքը մաքրվեց՝ Եբր 2:14, Հռմ 6:6, Գղտ 2:20, 5:24, Հվի 1:29, 3:14, 6:70-71, 12:31, Մտք 16:23, Ա Կրթ 15:3:

Դ. Տիրոջ ֆիզիկական մարմնի ավերումը և երեք օր անց Նրա հարուցանվելը նաև Նրա մեռնելն էր որպես ցորենի հատիկ ու հարուցանվելը՝ Աստծու աստվածային կյանքը՝ որպես Աստծու աստվածային կրակ, ազատագրելու և Նրա բազում հավատացյալներին բաշխելու համար, որպեսզի Իր բազում հավատացյալներին դարձնի Աստծու վերարտադրությունը՝ Հվի 12:24, Ղկս 12:49-51:

Ե. Քրիստոսի մահվան ու հարության շնորհիվ Նրա ֆիզիկական մարմինը մեծացավ՝ դառնալով Նրա ընդհանրական ու առեղծվածային Մարմինը՝ Աստծու տիեզերական տաճարը, եկեղեցին՝ որպես կենդանի Աստծու տունը՝ Ա Կրթ 3:16-17, Ա Տմբ 3:15, Ա Պտ 2:5, Եփս 2:21-22:

Զ. Բազում կացարանները Քրիստոսի Մարմնի, որն Աստծու տաճարն է, բազում անդամներն են՝ Հվի 14:2, 23, Հռմ 12:5, Ա Կրթ 3:16-17:

Է. Որպես բազում հատիկներ, որոնք առաջացվել են Քրիստոսի՝ կյանք ազատագրող մահվամբ, ու Քրիստոսի առեղծվածային Մարմնի բազում կացարաններ, որոնք առաջացվել են Քրիստոսի՝ կյանք ազատագրող

հարությանը, մենք պետք է լինենք մարդիկ, որոնք ծայրաստիճան սիրում են Նրան՝ խաչյալ կյանքով ապրելով, որպեսզի հարության կյանքը հայտնի արվի մեր հողե անոթներում եղող գանձի զորությանը՝ Հվի 14:21, 23, Հռմ 8:28-29, Բ Կրթ 4:7-18, 12:7-9:

IV. Դավիթն ու Սողոմոնը Քրիստոսի նախատիպերն են Աստծու կառույցի համար եղող երկու տեսանկյունով.

- Ա. Դավիթը Քրիստոսի նախատիպն է Նրա մարմնացումից՝ Նրա Աստվածամարդկային ապրելակերպով ու չարչարանքներով հանդերձ, մինչև Նրա մահը (մտորից մինչև խաչը)՝ Մտք 12:3-4, 22:41-46:
- Բ. Սողոմոնը Քրիստոսի նախատիպն է Նրա հարության մեջ փառքում՝ որպես մեր մեջ եղող կենդանարար Հոգու (ներառյալ Նրա գահակալումն ու Նրա երկրորդ գալուստը՝ երկրի վրա Իր թագավորության վրա իշխելու նպատակով), ով խոսում է Աստծու իմաստության խոսքը, որպեսզի կառուցի եկեղեցին՝ որպես Աստծու տաճարը՝ 12:42, Բ Մնց 1:10, Ա Կրթ 1:24, 30, 12:8:
- Գ. Աստված «վկայեց ու ասաց. Գտա Դավիթին՝ Հեսեի որդուն, Իմ սրտի համաձայն մի մարդու, ով կատարելու է Իմ ողջ կամքը» (Գրծ 13:22). Դավիթն «իր իսկ սերնդին Աստծու որոշմամբ ծառայեց» (Խ. 36). Նա Աստծու սրտի համաձայն մարդ էր (Ա Թգ 13:14), որովհետև ըստ Սողոմոնի վկայության. «Դավթի՝ իմ հոր սրտում կար Եհովայի՝ Իսրայելի Աստծու անվան համար տուն կառուցելը» (Գ Թգ 8:17-20, հմմտ Եփս 1:5, 9, Ա Կրթ 12:12-27. տես 13-րդ խոսքի ծթգ 2):
- Դ. Դավիթը չարչարվում էր իր պատանեկությունից, այդուհանդերձ իր չարչարանքների միջոցով նա պատրաստեց նյութերը, պատշաճ տեղ ձեռք բերեց տաճարի կառուցման համար և պատրաստեց Սողոմոնին՝ կառուցողին, ու բոլոր օգնականներին՝ Ա Մնց 21:18-30, Բ Մնց 3:1, Ա Մնց 28:9-11, 20-21:
- Ե. Այն, որ Դավիթն առատությանը պատրաստեց նյութերը Աստծու տաճարի կառուցման համար, այն բանի նախատիպն է, որ Քրիստոսն Իր անքննելի հարստությունը տրամադրում է Աստծու եկեղեցին կառուցելու համար՝ 18:7-11, 22:2-5, 14-16ա, 28:2, 29:2-9, հմմտ Եփս 3:8-10:
- Զ. Դավթի նախապատրաստելն իր նեղության (Ա Մնց 22:1, 14), իր փորձությունների և իր պատերազմներում տարած հաղթանակների մեջ Աստծու եկեղեցին կառուցելու համար անհրաժեշտ հարուստ ապահովման նախատիպն է, որ Քրիստոսը տրամադրեց Իր փորձությունների և խավարի իշխանությանը հանդերձ Սատանայի դեմ պատերազմելու Իր կյանքում տարած Իր հաղթանակի մեջ (Մտք 4:4, 7, 10):
- Է. Դավթին տված տաճարի նմուշը «այն բոլոր բաների նմուշն էր, որ նա ուներ Հոգու միջոցով» (Ա Մնց 28:12). «այս ամենը, ասաց Դավիթը, Նա հստակորեն հասկացրեց Եհովայի ձեռքի գրով ինձ վրա, այս նմուշի բոլոր մանրամասները» (Խ. 19, հմմտ Բ Կրթ 3:3). Սողոմոնի կառուցած տաճարը համապատասխանում էր այս նմուշին (Ա Մնց 28:11):
- Ը. Այն, որ Դավիթն Իսրայելի՝ Աստծուն ուղղված ծառայությունների կարգ

հաստատեց, ծառայություններ, որ կապված էին Աստծու տաճարի հետ (6:31-48, գգ. 23-26), այն բանի նախատիպն է, որ Հոգին Նոր Կտակարանում եկեղեցու ծառայությունների կարգ է հաստատում (Ա Կրթ 12:4-27), ինչպես նաև այն բանի նախատիպը, որ Քրիստոսը՝ որպես Մարմնի Գլուխ, Իր Մարմնում կարգ է դրել, որը Նրա բոլոր անդամները պետք է պահեն (Խ. 18, 14:40):

- Թ. Եկեղեցու նախագիծը հարության Հոգին է՝ համաբովանդակ, կենդանարար, բաղադրյալ ներբնակվող Հոգին. երբ մեր հոգում ապրում ենք հարության Հոգում, մեր ներսում իրականացվում է ըստ Դավթի նախագծի Սողոմոնի կողմից տաճարի կառուցման իրականությունը (Քրիստոսի աստվածամարդկային ապրելակերպի, մահվան ու հարության բոլոր բաղադրիչներով հանդերձ)՝ Հվի 2:19, Փլպ 1:19, Եփս 1:17, 2:22, 3:5, 16, 4:23, 5:18, 6:18:
- Ժ. «Սողոմոն» անունը նշանակում է «խաղաղություն», ինչից հետևում է, որ եկեղեցին կառուցվում է Քրիստոսի՝ որպես «հանգստի մարդու» կողմից խաղաղության իրավիճակում՝ առանց որևէ «աղմուկի»՝ Ա Մնց 22:9, Գրծ 9:31, Եփս 4:29-32.
 1. Տաճարի կառուցման համար օգտագործված ամեն քար, որպես կանոն, արդեն տաշված ու մշակված էր լեռներում. ուստի մուրճի, կացնի և երկաթե գործիքի ձայն չէր լսվում, և տաճարը կառուցվում էր լռության մեջ՝ Գ Թգ 5:15-18, 6:7:
 2. Եթե որևէ եղբայր, որը չի ենթարկվել Տիրոջ ներգործությանը (որը շահակրատ է, անընդունակ է լսելու ու այդպիսով չնորոգված միտք ունի) երեց դառնա, եկեղեցին կլցվի «մուրճի», «կացնի» և «երկաթե գործիքի» աղմուկով. որոշ «աղմուկ» կարող են լինել այն սրբերը, որոնք պայքարում են իրար դեմ՝ աղոթելով այնպես, որ չեզոքացնեն մյուսի աղոթքները՝ հմմտ Ես 50:4-5, Եփս 4:23:
 3. Եկեղեցում եթե լսենք ուրիշների քննադատությունը, դատելը, վիճելն ու հակառակությունը, պետք է քաշվենք Սրբությունների Սրբություն, այսինքն՝ հեռանանք մեր հոգու մեջ և շրջվենք մեր հոգում. տաճարը կառուցվում է լռության մեջ՝ Գղտ 6:17-18, Ես 30:15ա:
 4. Այն բանից հետո, երբ Տապանակը հանգստի մեջ մտավ, նրանք, ում Դավիթը կարգել էր Եհովայի տանը երգի ծառայության վրա, երգելով սպասավորում էին Ժողովքի Վրանի առջև, մինչև որ Սողոմոնը կառուցեց Եհովայի տունը Երուսաղեմում՝ Ա Մնց 6:31-3:
- ԺԱ. Մենք բնակվում ենք «Իր [Արքայի] հետ... Իր գործի համար»՝ վայելելով Նրան՝ որպես խաչված ու հարուցանված Քրիստոսի, ով Իրեն ներկառուցում է մեր մեջ, որպեսզի կատարելագործվենք ու եկեղեցու՝ որպես Աստծու տան սյուներ դառնանք՝ 649-րդ օրհներգ, Ա Մնց 4:23, Գ Թգ 7:17, 21, Հյտ 3:12:
- ԺԲ. Վայելելով համաբովանդակ Քրիստոսին՝ որպես հարության գործության և պատրաստված Եռամեկ Աստծու հարուցանող ու կենդանարարող Հո-

գու (իրական ու մեծ Սողոմոն), մենք կարող ենք մասնակցել Քրիստոսի չարչարանքների հաղորդակցությանը՝ Նրա՝ որպես աղոթքի մարդու աստվածամարդկային ապրելակերպով հանդերձ, որպեսզի կերպարանակցվենք Նրա մահվանը (իրական ու մեծ Դավիթ)՝ հանուն Նրա Մարմնի (իրական ու մեծ տաճար)՝ Փլպ 3:10, Հոմ 8:11, Մտք 12:3-4, 42, Հվի 2:19-22, Բ Կրթ 6:16:

V. Աստծու՝ եկեղեցին՝ որպես կենդանի Աստծու տաճարը, կառուցելու մտքերն ու ճանապարհները մերից ավելի բարձր են. մենք պետք է թողնենք մեր ճանապարհներն ու մեր մտքերը և վերադառնանք Եհովային՝ մեր Աստծուն, որպեսզի ընթանանք եկեղեցում՝ որպես կենդանի Աստծու տաճարում, Նրան վայելելու ճանապարհով՝ Ծնդ 2:9, Հվի 6:35, 57, 63, Ես 55:6-13, 57:20, Հվի 1:14, 2:19, 3:34, 17:17, Եփս 5:26, Բ Կրթ 3:15-18, 6:16, Հոմ 8:28-29, Հյտ 22:1-2.

Ա. Որպես Աստծու զավակներ՝ մենք պետք է փոխենք մեր պատկերացումները և գիտակցենք, որ Աստծու ցանկությունն Իրեն մեզ տալն է մեր վայելքի համար՝ Սղմ 36:8-9, 16:11, 19:8, 27:6, 42:4-5, 48:2, 63:7, 66:1-2, 81:1, 89:15-18, 95:1-2, 100:1-2, 126:1-6, Նեմ 8:10, Ա Հվի 1:3-4.

1. Պտղաբերելն Աստծուն վայելելն է՝ Հվի 15:7-11:

2. Աղոթքն Աստծուն վայելելն է՝ Ողբ 3:55-56, 194-րդ օրհներգ:

3. Խոսքը սպասավորելն Աստծուն վայելելն է՝ Հվի 6:57, 63, 7:37-39, Ա Կրթ 15:10, Բ Կրթ 3:1-6, 18, 2:17, 13:3, Եփս 3:2, Ա Պտ 4:10-11, Երմ 15:16, Եզկ 3:1-4, Ես 55:8-11:

4. Ավետարանելն Աստծուն վայելելն է՝ Հվի 4:10, 13-14, 31-34:

5. Աստծու առաջնորդություն ստանալն Աստծուն վայելելն է՝ Ելք 33:14:

Բ. Քրիստոնեական կյանքով ապրելու գաղտնիքը, որպեսզի հաղթողներ լինենք, ընթանալն է Աստծուն՝ որպես կյանքի ծառի, վայելելու ճանապարհով. Աստված չի ուզում, որ մենք Իր համար ինչ-որ բան անենք. Նրա միակ ցանկությունը Իրեն մեզ տալն է որպես կերակրի մեր վայելքի համար՝ Ծնդ 2:9, Հյտ 2:7:

Գ. Մենք ճաշակում ու տեսնում ենք, որ Եհովան բարի է (Սղմ 34:8) Աստծու տանը՝ Աստծու տաճարում, այսինքն՝ Քրիստոսի մեջ (Հվի 2:19-22), եկեղեցում (Ա Տնք 3:15, Ա Կրթ 3:16-17, Բ Կրթ 6:16), մեր հոգում (Եփս 2:22) և վերջապես Նոր Երուսաղեմում (Հյտ 21:22):

Դ. Մենք պետք է սիրենք Աստծու բնակության կացարանը՝ տաճարը, և այն վայրը, որտեղ դրսևորվելու համար հարակայում է, մնում է Նրա փառքը՝ Սղմ 26:8, 84:1, 29:9բ, Եփս 3:20-21ա:

Ե. «Մեկ բան են խնդրել Եհովայից. սա են փնտրում, որ Եհովայի տան մեջ բնակվեն իմ կյանքի բոլոր օրերը՝ Եհովայի գեղեցկությանը նայելու և Նրա տաճարում հարցնելու համար» (Սղմ 27:4). Եհովայի տունը ընդլայնված, տիեզերական աստվածամարդկային ընդհանրականություն է Հոր դրսևորման, բավարարության ու հանգստի համար (Հվի 14:2, 20, 23):

Զ. Քրիստոսի մեջ, եկեղեցում և հոգում մենք վայելում ենք «որոշակի տե-

ղակայում ունեցող Աստծուն»՝ որպես Իր տան պարարտության, որը հազեցնում է մեզ, որպես Իր հաճությունների գետի՝ մեր ծարավը հագեցնելու համար, և որպես կյանքի ու լույսի աղբյուրի՝ մեզ կերակրելու և մեզ լուսավորելու համար՝ Սղմ 36:8-9:

Է. «Կզնամ Աստծու զոհասեղանի մոտ, Աստծու մոտ՝ իմ մեծագույն ուրախության. և Քեզ տավիղով եմ գովաբանելու, ո՛վ Աստված, իմ Աստված»՝ 43:4:

Ը. Աստծու տանը՝ Աստծու տաճարում, մենք վայելում ենք Աստծու երեսի՝ Աստծու ներկայության փրկությունը (42:5), որպեսզի Նա լինի մեր երեսի փրկությունը (Խ. 11):

VI. «Երանելի են նրանք, որ Քո տան մեջ են բնակվում. նրանք դեռ Քեզ են գովերգելու: Սեղա՛: Երանելի է այն մարդը, ում զորությունը Քո մեջ է, ում սրտի մեջ Սիոնի ճանապարհներն են»՝ 84:4-5.

Ա. «Գովելու եմ Քո անունը հավիտյանս հավիտենից»՝ 145:2բ:

Բ. «Եհովային եմ գովելու. սաղմոս եմ երգելու իմ Աստծուն, քանի դեռ զորություն ունեմ»՝ 146:2:

Գ. «Դու սուրբ ես, Դու՛, որ նստած ես Իսրայելի գովքերի՝ իբրև գահի վրա»՝ 22:3:

Դ. «Նրա միջոցով Աստծուն շարունակաբար գովության զոհ մատուցենք, այսինքն՝ Նրա անունը դավանող շուրթերի պտուղը»՝ Եբր 13:15, Փլպ 2:11: